

STELLA'S

GEBOORTEVERHAAL

22-09-2019

2 JAAR GELEDEN...

We gingen op reis naar Amerika, de start van een nieuw avontuur! En het moment dat ik stopte met de pil. Ik, die altijd had gezegd dat ik geen kinderen wou... Ik, die een helse schrik had van bevallen en alles wat erbij hoorde... Mijn partner (Tom), die wilde wel heel graag papa worden... Toen ik 2 en half jaar geleden meter werd over het zontje van mijn zus veranderde mijn gedachte en besloten we ervoor te gaan.

Dat avontuur ging allemaal wat minder vlot dan we hadden verwacht, alles duurde wat langer en uiteindelijk kregen we 2 miskramen. Terwijl ik praatte met vriendinnen over onze plannen en over mijn angsten, leerde ik geboortehuis De Zon kennen. Van wat ik allemaal hoorde, was dit echt mijn ding! Geen ziekenhuis, geen medisch gedoe, geen 100 verschillende mensen constant om je heen, maar 2 super vroedvrouwen die je van begin tot einde begeleiden. Die je beter leert kennen en andersom. Een omgeving waar je jezelf op je gemak kan voelen en waar je vrij bent om je eigen tempo te volgen, op de manier die voor jou goed voelt.

JANUARI 2019...

Toen ik dan de 3^e keer zwanger bleek te zijn, hadden we wat langer gewacht met alles. Omdat het deze keer toch goed leek te gaan, gingen we op bezoek bij het geboortehuis.

We leerde eerst Els kennen, en daarna Leentje, en ik voelde me meteen op mijn gemak bij hun. De controles wisselde zich af tussen Els en Leentje en waren altijd iets om naar uit te kijken.

Wanneer we de 12 weken voorbij geraakt waren, mochten het eindelijk delen met de rest van de wereld!

Toen alles wat meer reëel werd, besloten we er ook de zwangerschapscursus te volgen. Samen met een hele groep toffe koppels leerde wij toen ook Rosanna kennen, nog zo'n fijne vroedvrouw!

3de keer, goede keer! Want ik had een zwangerschap zonder al te veel kwaaltjes en telde al snel af naar mijn uitgerekende datum. Ook keken we allebei ontzettend uit naar de geboorte van onze kleine spruit.

38 WEKEN ZWANGER...

Voor deze controle mocht ik bij Leentje in haar nieuwe geboortepraktijk te lier komen. Misschien was dit wel de laatste controle voordat ik zou bevallen, wat deze controle super spannend maakte! Leentje vertelde me ook nog dat ze een voorgevoel had dat er dat weekend veel baby'tjes geboren zouden worden, en ik hoopte dat ze gelijk zou hebben!

22 SEPTEMBER 2019...

Het was zondagmorgen en ik werd wakker met lichte 'menstruatiekrampen'. Ik deed in de voormiddag nog wat orde in huis, ging langs bij de buurvrouw,... Toen iets na de middag het gevoel van regelmatige lichte krampen bleef aanhouden, stuurde ik een berichtje naar mijn zus. "Wat moet ik voelen?", "Hoe weet ik wanneer het weeën zijn?". Ik had niets gemerkt van een slijmprop of water gebroken zoals je vaak leest en hoort. Ze zei me dat ik moest timen wanneer ik zo'n kramp had. Ik controleerde 2 uur lang de tijd tussen krampen, eerst telkens 10 min, daarna 7 min... Pijnlijk waren ze niet, eerder wat ongemakkelijk. Maar het bleken toch weeën te zijn. 7 minuten? Tijd genoeg dus..., dacht ik...

Ondertussen was het 16u en stuurde ik om zeker te zijn toch maar een berichtje naar Els en Leentje. Els belde me op en vertelde dat de bevalling er aan zat te komen en dat we mochten vertrekken als we klaar waren. Daarop vroeg ik aan Tom wat we voor de avond nog zouden eten. En gingen we rustig nog even in bad. Toen ik tegen 18u na het bad nog even wou rusten op het bed, werden de weeën plots heviger en kwamen ze elke 3,5 min.

Ik vroeg aan Tom om de valiesjes in de auto te zetten, belde naar Els om te zeggen dat we gingen vertrekken. Eten zat er dus niet meer in.

Om 18.30u vertrokken we dan naar het geboortehuis, gelukkig maar een ritje van 10min voor ons. Eens aangekomen verwelkomde Els ons en installeerden we ons in de bevallingskamer.

Els had die dag het verjaardagsfeestje van haar zoontje, dus werd Leentje direct opgebeld om de eerste wacht te doen. Els had lekkere wafels gebakken en bracht ons nog vanalles om te eten.

Terwijl Tom lekker zat te smullen van de verse wafels, concentreerde ik mij op het opvangen van mijn weeën, leunend op de rand van het bed. Leentje kwam al snel toe en zorgde dat ik me helemaal op mijn gemak voelde.

Na een uurtje of 2 de weeën op te vangen, werd het bad gevuld en mocht ik in het warme water zitten. Ondertussen was Els ook terug aanwezig. Er werd af en toe geluisterd naar de hartslag van Stella, en al snel volgde de persweeën.

Els, Leentje en Tom moedigde me aan en steunden me, ze deden dat perfect! Ik zat helemaal in mijn cocon en ademde de pijn weg, de zwangerschapscursus kwam goed van pas! Na een tijdje persen, om 23.34u, was ze er dan eindelijk!

Onze Stella!

We verplaatsten ons even later naar het bed waar Stella huid op huid werd gelegd en Leentje hielp me met de eerste borstvoeding. Na een uurtje werd Stella gecontroleerd, gemeten, gewogen en goedgekeurd!

Ik werd verzorgd en we kregen nog een lekker pompoensoepje van Els. Nadat alles wat tot rust was gekomen waren we klaar voor onze eerste nacht.

's Morgens om 9u kregen we een heerlijk ontbijt, en nadat Els ons alles had uitgelegd maakten we ons stilaan klaar om naar huis te gaan. Rond 13u vertrokken we dan met onze nieuwe aanwinst naar huis.

De eerste week kwamen Els en Leentje afwisselend elke dag op thuisbezoek, werd Stella nagekeken en gewogen, gaven we samen haar eerste badje en kon ik met al mijn vragen en twijfels bij hun terecht.

Ondertussen groeit kleine Stella als kool en doet ze het supergoed. Ik denk met een heel fijn gevoel terug aan mijn zwangerschap, de bevalling en hun hulp achteraf. Ik heb een bevalling gehad zoals ik had gehoopt, en ben enorm dankbaar dat ik dat met hun heb mogen ervaren.

Dank je Els en Leentje, en aan mijn partner Tom x